

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/23/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010017
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8316010017.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.7.2016, v trestnej veci obžalovaného F. C. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu HumennéhoHhHHHHhh sp. zn. 3T 6/2016 zo dňa 9.3.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovanému

F. C., nar. XX.XX.XXXX v G. K., trvale bytom A. B. XX, okres F.

u k l a d á

Podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák., § 41 ods.2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T 169/2015 zo dňa 17.12.2015, ktorým bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 9.3.2016 sp. zn. 3T 6/2016 bol obžalovaný F. C. uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods.1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že 1/ presne nezistené dni v mesiaci júl XXXX v okolí mesta O. jedenkrát v lesnom poraste v blízkosti ul. E. a stakčinského železného mosta pri rieke E. a jedenkrát v lesnom poraste v okolí dreveného altánku a studničky pri turistickom chodníku vedúcom z obytnej zóny do rekreačnej oblasti zv. O. vykonal súlož s mal. F. A., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že vedel o tom, že nedovŕšila pätnásť rok svojho veku,

2/ presne nezistený deň v mesiaci júl XXXX vo večerných hodinách v byte na ul. L. č. XXXX/XX v O. vykonal súlož s mal. E. A., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že vedel o tom, že nedovŕšila pätnásť rok svojho veku,

3/ presne nezistený deň v letných mesiacoch v roku XXXX v miestnom parku v obci I., okres O., vykonal súlož s mal. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, aj napriek tomu, že vedel o tom, že nedovŕšila pätnásť rok svojho veku.

Za to mu súd podľa § 201 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. d/,l/,n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2,3, § 39 ods. 1,3 písm. d/, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 88/2013 zo dňa 21.10.2013, právoplatného dňa 21.10.2013, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov, ktorý mu bol následne nariadený a vykonal ho 20.5.2015 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 169/2015 zo dňa 16.10.2015, právoplatný dňa 22.1.2016, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor odvolanie, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného F. C.. Dôvodil tým, že u obžalovaného aj napriek tomu, že sa jedná o osobu, ktorá má 22 rokov, bola k 29.7.2015 už päťkrát súdne trestaná pre rôznu trestnú činnosť, najmä však pre majetkovú trestnú činnosť. Všetky doterajšie opatrenia, ktoré boli vykonané, nespĺnili, podľa názoru prokurátora, svoj účel. V čase spáchania skutku bol obžalovaný osobou blízkou veku mladistvých, avšak bol už dospelou osobou. Prokurátor poukázal ďalej na to, že Trestný zákon pri právnej kvalifikácii podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. uvádza trestnú sadzbu 7-12 rokov, pričom je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania podľa písm. a/ citovaného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Tr. zák. Prokurátor sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu v tom, že uloženie trestu v zákonom určenej trestnej sadzbe by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, na druhej strane však trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia sa mu javil, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia, ako neprimerane mierny. Mal za to, že v danom prípade skutočne existujú na strane obžalovaného dôvody pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku, naviac obžalovaný pochádza z rozvrátenej rodiny, ktorá neposkytovala dostatočnú záruku pre jeho zdravý, bezproblémový vývoj, no v danom prípade na prevýchovu obžalovaného považuje za primeraný síce trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, avšak vo výmere najmenej 4 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Osobitne poukázal na to, že pri posudzovaní veci sa nejednalo o náhodné vybočenie z medzí zákona, skôr o ľahostajný postoj obžalovaného k páchaniu uvedenej trestnej činnosti a tiež navrhol, aby bolo zohľadnené aj to, že sa jedná o súhrnný trest, v ktorom sú zahrnuté aj tresty za predchádzajúce odsúdenia obžalovaného F. C.. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody v naznačenom smere.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k nasledovným záverom.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok rozsudku prvostupňového súdu, teda výrok o treste, súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že v správaní obžalovaného je možné nájsť poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ust. § 36 písm. d/ Tr. zák., keďže sa trestného činu dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, pričom táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, keďže v

čase spáchania skutku mal minimálne 18 rokov. Taktiež správne obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., keďže obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, keď aj v konaní pred prvostupňovým súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a trestný čin úprimne oľutoval. Krajský súd však u obžalovaného nevzhladol poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., teda, žeby obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže pre takýto postup nepostačuje len samotné priznanie sa, muselo by ísť o iné aktívne konanie obžalovaného vo všeobecnosti, napr. by mohlo ísť o uvedenie, kde sa nachádza vec získaná z trestného činu, usvedčenie spolupáchateľov, prípadne iné aktívne konanie obžalovaného. Prvostupňový súd pritom ani neuviedol v čom videl poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Nesprávne zistil súd prvého stupňa v konaní obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený.

Vychádzajúc totiž z odpisu registra trestov, obžalovaný bol v minulosti šesťkrát súdne trestaný. V prípade prvých troch odsúdení sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený, v prípade odsúdenia Okresným súdom Humenné sp. zn. 4T 88/2013 zo dňa 21.10.2013 pre spolupáchateľstvo prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 3 mesiace, pričom z pripojeného spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 20.5.2015 bolo rozhodnuté o tom, že odsúdený C. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykoná. Pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný nastúpil dňa 24.7.2015 a vykonal ho, vychádzajúc z obsahu spisu, dňa 24.1.2016. Keďže sa obžalovaný v tejto veci dopustil trestného činu ako mladistvý páchatel', bolo na mieste aplikovať ust. § 121 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého na mladistvého, ktorému bol uložený alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmiernený, alebo odpustený trest odňatia slobody v dĺžke neprevyšujúcej 1 rok, sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, dňom výkonu tohto trestu alebo dňom, keď bolo právoplatne od takého trestu alebo jeho zvyšku upustené. Z tohto dôvodu nebolo možné ani vo vzťahu k tomuto odsúdeniu ukladať súhrnný trest, keďže v zmysle § 42 ods. 3 Tr. zák. ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu EÚ. Následne rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 4.3.2015 sp. zn. 2T 10/2015 bol obžalovanému pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín, tento rozsudok však bol vo výroku o treste zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 169/15 zo dňa 17.12.2015, právoplatný 22.1.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň týmto trestným rozkazom bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 10/15 zo dňa 4.3.2015. Vzhľadom na to, že obžalovaný F. C. sa trestného činu sexuálneho zneužívania v tejto trestnej veci dopustil pred odsúdením vo veci sp. zn. 1T 169/2015, keďže nepochybne sa ho dopustil pred tým, než mu bol trestný rozkaz doručený (trestný rozkaz sp. zn. 1T 169/2015 mu bol doručený dňa 31.12.2015, čo je potrebné považovať za oznámenie rozhodnutia, pričom stíhanej trestnej činnosti sa dopustil v júli 2013), preto vo vzťahu k odsúdeniu sp. zn. 1T 169/2015 mal byť ukladaný súhrnný trest, z tohto dôvodu nemožno na odsúdenie 1T 169/2015 ani na odsúdenie 2T 10/15 prihliadať. Preto bolo nesprávne aplikovať v prípade obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený, keďže sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z ústrednej evidencie priestupkov MV SR plynie, že obžalovaný sa v minulosti, resp. pred spáchaním stíhanej trestnej činnosti dopustil dvoch priestupkov, a to proti majetku a proti občianskemu spolunažívaniu, kedy mu bola uložená pokuta, jedného priestupku sa dopustil aj po spáchaní stíhanej trestnej činnosti dňa 3.2.2014 proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu bolo uložené pokarhanie, kedy mal pred pohostinstvom X. v O. fyzicky napadnúť poškodenú ženu tak, že jej dal facku po ľavom líci.

Z hodnotenia z miesta bydliska plynie, že obžalovaný býva v spoločnej domácnosti s otcom F. B. a tromi súrodencami v rodinnom dome, v mieste trvalého bydliska sa zdržiava veľmi málo, v obci vykonával trest povinnej práce, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 10/2015, pričom odpracoval 172 hodín. Zo správy ÚVV a ÚVTOS X. plynie, že jeho správanie vo výkone trestu bolo v

súlade s ústavným poriadkom, bol zaradený na pracovisko zberu zemiakov, pričom už od nástupu do výkonu trestu deklaroval záujem o prácu.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal krajský súd z účelu trestu, ktorý vyplýva z ust. § 34 ods.1 Tr. zák., podľa ktorého má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne iných odradí od páchania trestných činov; pričom trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Vychádzal aj zo zásad ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na okolnosti prípadu.

Používajúc zásady pre ukladanie trestov vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., prihliadajúc teda na spôsob spáchania činu, pohnútku vyplývajúcu z osobných dôvodov obžalovaného, na spôsobený následok, zistenú prevahu poľahčujúcich okolností a naopak neexistujúce príťažujúcich okolnosti, ďalej na osobu obžalovaného, ktorý uviedol, že má maloleté jednoročné dieťa, ale predovšetkým prihliadajúc na tú skutočnosť, že v danom prípade boli v prípravnom konaní splnené všetky podmienky pre uzavretie dohody o vine a treste s obžalovaným, obžalovaný opakovane takýto postup navrhoval, pričom v prípravnom konaní takáto dohoda uzavretá nebola, za danej situácie tak krajský súd dospel k záveru, že aplikácia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., teda mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, bude vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj následky konania obžalovaného trest vo výmere od 7 do 12 rokov, ktorý zákon páchatelovi trestného činu v prípade uznania viny umožňuje uložiť, by bol neprimerane prísny a na ochranu spoločnosti postačuje aj uloženie trestu vo výmere zníženej podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. V prípade následkov poškodených, tieto nepochybne spôsobené boli a nie je možné súhlasiť s konštatovaním obhajoby, že v značnej miere konanie obžalovaného súviselo so správaním poškodených, keďže nemožno neprihliadať na to, že v prípade dvoch maloletých poškodených išlo o ich prvú sexuálnu skúsenosť a konanie obžalovaného, podľa záverov znaleckého posudku z odboru psychológie, môže negatívne ovplyvniť ich sexuálne správanie v budúcnosti, následkom čoho je nedostatok základných charakterových vlastností, citová a mravná tuposť, predčasná pohlavná aktivita. Avšak zo záverov znalkyne z odboru psychológia plynie, že v čase vyšetrenia boli všetky maloleté pomerne dobre kompenzované, bez výraznejších psychických a fyzických problémov.

Na základe uvedeného potom krajský súd dospel k záveru, že trestom zákonným a primeraným tak z hľadiska ochrany spoločnosti, ako aj pre nápravu páchatela, bude trest vo výmere troch rokov a šiestich mesiacov, pričom zároveň krajský súd ukladal súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T 169/2015 zo dňa 17.12.2015.

Keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trest čin, resp. pokiaľ aj bol, tieto odsúdenia boli zahladené, prvostupňový súd správne obžalovaného pre výkon trestu, aplikujúc ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Keďže výška trestu pri aplikácii § 39 Tr. zák. vychádza z trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona, pričom sa neaplikuje ust. § 38 Tr. zák. o pomere príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, tieto ustanovenia krajský súd vo výrokovvej časti neuviedol a prvostupňový súd tieto uvádzal nadbytočne.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.